

COP28
UAE

بیانیه COP28 درباره کشاورزی پایدار، سیستم‌های غذایی تاب‌آور و اقدام اقلیمی

امارات متحده عربی | ۲۲-۹ آذر ۱۴۰۲

COP28 UAE

بیانیه COP28 درباره کشاورزی پایدار، سیستم‌های غذایی تاب‌آور و اقدام اقلیمی (امارات متحده عربی - آذر ماه ۱۴۰۲)

ما، سران کشورها و دولت‌ها:

- وجود اثرات نامطلوب و بی‌سابقه اقلیمی که به طور فزاینده‌ای تاب‌آوری سیستم‌های کشاورزی و غذا و همچنین توانایی بسیاری از افراد، بخصوص اقشار آسیب‌پذیر، برای تولید و دسترسی به غذا در شرایطی که با گر سنگی، سوءتغذیه و تنش‌های اقتصادی مواجه هستند را تهدید می‌کند؛ را تصدیق می‌نماییم.
- همچنین به شناخت دقیق سیستم‌های کشاورزی و غذا برای ارائه پاسخ‌های موثر و خلاقانه به تغییر اقلیم و ایجاد شکوفایی همگانی تأکید داریم؛
- بر لزوم تحقق تدریجی امنیت غذایی در سطح ملی از نظر اطمینان از دسترسی به غذای کافی، ایمن، مقرون به صرفه و مغذی برای همه تأکید داریم؛
- خاطر نشان می‌گردد که سیستم‌های کشاورزی و غذا نقشی اساسی در زندگی و معیشت میلیاردها نفر از جمله خرده‌مالکان، کشاورزان خانوادگی، ماهیگیران و سایر تولیدکنندگان و کارگران فعال در زمینه تولید غذا دارند؛
- نقش اساسی همکاری‌های بین‌المللی و چندجانبه، از جمله همکاری جنوب-جنوب و سه‌گانه، موسسات مالی، بازرگانی و بازیگران غیردولتی در واکنش نشان دادن به تغییر اقلیم را مد نظر قرار می‌دهیم؛
- مجدداً بر تعهدات جمعی و فردی خود در خصوص دستورکار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار، کنوانسیون سازمان ملل در زمینه تغییر اقلیم و توافقنامه پاریس، کنوانسیون سازمان ملل در حوزه تنوع زیستی و چهارچوب جهانی تنوع زیستی کونمینگ-مونترال، کنوانسیون سازمان ملل برای مبارزه با بیابان‌زایی و کار مشترک شرم‌الشیخ در جهت پیاده‌سازی اقدام اقلیمی در بخش کشاورزی و امنیت غذایی و همچنین اجلاس سیستم‌های غذایی سازمان ملل تأکید داریم؛
- همچنین لازم به ذکر است که کنوانسیون چهارچوب سازمان ملل درباره تغییر اقلیم و توافقنامه پاریس بیان می‌دارند که سازمان‌های مذکور مسیرهای اصلی بین‌المللی و بین‌دولتی برای مذاکره در خصوص پاسخ جهانی به تغییر اقلیم هستند؛
- با یادآوری یافته‌های اخیر ارزیابی‌های هیأت بین‌دولتی تغییر اقلیم (IPCC) و گزارش تلفیق تسهیلگران از گفت‌وگوی فنی از ارزیابی اولین گزارش وضعیت جهانی بر نکات زیر تأکید می‌شود؛

هر مسیری برای دستیابی به تمامی اهداف بلندمدت توافقنامه پاریس باید دربرگیرنده سیستم‌های کشاورزی و غذا شود.

سیستم‌های کشاورزی و غذا باید به سرعت با الزامات تغییر اقلیم متحول شده و تطبیق پیدا کند.

ما عزم خود را برای کار مشترک و سریع در زمینه پیگیری اهداف ذیل بیان می‌داریم:

۱. گسترش اقدامات و پاسخ‌های مبتنی بر سازگاری و تاب‌آوری شامل حمایت مالی و فنی در مورد راه‌حل‌ها، ظرفیت‌سازی، زیرساخت‌ها و نوآوری‌ها مانند سیستم‌های هشدار اولیه که تولید و تغذیه و امنیت غذایی پایدار را بهبود بخشیده و در عین حال موجب حفاظت، نگهداری و احیاء طبیعت می‌شوند به منظور کاهش آسیب‌پذیری تمامی کشاورزان، ماهیگیران و سایر تولیدکنندگان مواد غذایی در برابر تغییر اقلیم.
 ۲. ارتقاء امنیت غذایی و تغذیه بوسیله افزایش تلاش‌ها برای حمایت از اقشار آسیب‌پذیر از طریق رویکردهایی مانند سیستم‌های تامین اجتماعی و شبکه‌های حمایتی، برنامه‌های تغذیه مدارس و تدارکات عمومی، تحقیق و نوآوری هدفمند و تمرکز بر نیازهای خاص زنان، کودکان و جوانان، مردم بومی، خرده‌مالکان، کشاورزان خانوادگی، جوامع محلی و افراد دارای معلولیت در کنار سایر موارد؛
 ۳. حمایت از کارگران سیستم‌های کشاورزی و غذا اعم از زنان و جوانان و افرادی که معیشت آن‌ها بواسطه تغییر اقلیم به خطر افتاده است، در راستای تداوم مشاغل مناسب به صورت فراگیر از طریق رویکردهای متناسب با این حوزه مانند افزایش درآمد، ایجاد سازگاری و تنوع در کسب درآمدها؛
 ۴. توسعه مدیریت یکپارچه آب در سیستم‌های کشاورزی و غذا در تمامی سطوح به منظور اطمینان از پایداری و کاهش اثرات سوء بر جوامعی که به یکدیگر وابسته هستند؛
 ۵. حداکثر سازی منافع اقلیمی و محیط‌زیستی سیستم‌های کشاورزی و غذا - و محدود نمودن و کاهش اثرات سوء این سیستم‌ها- از طریق اقداماتی مانند حفاظت، نگهداری و احیاء اراضی و اکوسیستم‌های طبیعی، افزایش سلامت خاک و تنوع زیستی و تغییر رویکردها از روش‌هایی که موجب انتشار بیشتر گازهای گلخانه‌ای می‌شود به روش‌های تولید و مصرف پایدار مانند کاهش تلفات و ضایعات مواد غذایی و ترویج غذاهای آبی پایدار؛
- به منظور دستیابی به این اهداف، با توجه به شرایط ملی خود، متعهد می‌شویم که سیستم‌های کشاورزی و غذا به سرعت یکپارچه شود و به طور همزمان قرارداد اقدام اقلیمی مربوط به سیستم‌های کشاورزی و غذا به عنوان جریان اصلی سیاست‌گذاری را در دستور کار خود قرار دهیم. در انجام این تعهد قصد داریم تلاش‌های مشترک ذیل را تا سال ۲۰۵۰ گسترش دهیم:
۱. در راستای یکپارچه‌سازی سیستم‌های کشاورزی و غذا با برنامه‌های ملی سازگاری، برنامه‌های مشارکت ملی (NDCها)، راهبردهای بلندمدت، راهبردها و برنامه‌های اقدام ملی تنوع‌زیستی و سایر راهبردهای مرتبط، قبل از برگزاری COP30 تعامل گسترده، شفاف و فراگیر را متناسب با شرایط ملی خود ایجاد کنیم.
 ۲. سیاست‌ها و حمایت عمومی مربوط به سیستم‌های کشاورزی و غذا را به گونه‌ای بازبینی و جهت‌دهی کنیم که سبب ترویج فعالیت‌هایی شود که موجب افزایش درآمد، کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و تقویت تاب‌آوری، بهره‌وری، معیشت، تغذیه، کارآیی آب و سلامت انسان، حیوان و اکوسیستم می‌شوند و در عین حال تلفات و ضایعات کشاورزی و تخریب اکوسیستم را کاهش می‌دهند.

COP28 UAE

۳. تداوم گسترش دسترس به تمامی شیوه‌های تأمین مالی از بخش‌های عمومی، بشردوستانه و خصوصی - از جمله به وسیله ابزارهای ترکیبی، مشارکت عمومی - خصوصی و سایر تلاش‌های همسو - به منظور سازگاری و تغییر سیستم‌های کشاورزی و غذا برای پاسخ به تغییر اقلیم را فراهم آوریم.
 ۴. دانش و نوآوری مبتنی بر تجربه - از جمله دانش محلی و بومی - را که موجب افزایش بهره‌وری پایدار و تولید کشاورزی و حوزه‌های نوظهور شده، تاب‌آوری اکوسیستم را افزایش می‌دهد و معیشت را بهبود می‌بخشد در میان جوامع روستایی، خرده‌مالکان، کشاورزان خانوادگی و سایر تولیدکنندگان تسریع بخشیده و گسترش دهیم.
 ۵. سیستم تجارت چندجانبه مبتنی بر قوانین، بدون تبعیض، آزاد، منصفانه، همه‌شمول، عادلانه و شفاف را با در نظر گرفتن سازمان تجارت جهانی به عنوان هسته اصلی آن تقویت کنیم.
- در حالی که هفت سال تا دستیابی به اهداف مشترکمان باقی مانده است، ما قصد داریم همکاری‌های میان وزارتخانه‌های مربوطه - شامل بخش‌های کشاورزی، اقلیم، انرژی، محیط‌زیست، مالی و سلامت- و همچنین همکاری با ذی‌نفعان مختلف را برای دستیابی به اهداف و تلاش‌های عنوان شده در این بیانیه و در قالب بسترهای ملی خود تقویت کنیم.
- به منظور حفظ شتاب، قصد داریم از همایش‌های منطقه‌ای و جهانی به منظور اشتراک‌گذاری تجربیات و سرعت بخشیدن به اقدامات ملی و مشارکتی بهره‌مند شویم. ما پیشرفت جمعی خود را در سال آینده در COP29 با در نظر گرفتن گام‌های بعدی در سال ۲۰۲۵ و پس از آن بررسی خواهیم کرد.

COP28 UAE

1. Albania
2. Andorra
3. Angola
4. Antigua and Barbuda
5. Armenia
6. Australia
7. Austria
8. Azerbaijan
9. Bahamas
10. Bahrain
11. Bangladesh
12. Barbados
13. Belarus
14. Belgium
15. Benin
16. Bhutan
17. Bosnia and Herzegovina
18. Brazil
19. Brunei Darussalam
20. Bulgaria
21. Burundi
22. Cabo Verde
23. Cambodia
24. Canada
25. Chad
26. Chile
27. China
28. Colombia
29. Comoros
30. Costa Rica
31. Côte d'Ivoire
32. Croatia
33. Cyprus
34. Czechia
35. Denmark
36. Dominica
37. Dominican Republic
38. Ecuador
39. Egypt
40. El Salvador
41. Estonia
42. Ethiopia
43. European Union
44. Fiji
45. Finland
46. France
47. Gambia
48. Germany
49. Ghana
50. Greece
51. Grenada
52. Guatemala
53. Guinea-Bissau
54. Honduras
55. Hungary
56. Indonesia
57. Ireland
58. Israel
59. Italy
60. Japan
61. Jordan
62. Kiribati
63. Kuwait
64. Kyrgyzstan
65. Latvia
66. Lebanon
67. Lesotho
68. Lithuania
69. Luxembourg
70. Malaysia
71. Maldives
72. Malta
73. Mexico
74. Moldova
75. Monaco
76. Mongolia
78. Montenegro
79. Morocco
80. Mozambique
81. Nauru
82. Nepal
83. Netherlands
84. New Zealand
84. Nicaragua
85. Nigeria
86. Norway
87. Oman
88. Pakistan
89. Palau
90. Palestine
91. Panama
92. Papua New Guinea
93. Peru
94. Philippines
95. Poland
96. Portugal
97. Qatar
98. Romania
99. Rwanda
100. Samoa
101. Senegal
102. Serbia
103. Seychelles
104. Sierra Leone
105. Singapore
106. Slovakia
107. Slovenia
108. Somalia
109. South Korea
110. Spain
111. Sri Lanka
112. St. Kitts and Nevis
113. St. Lucia
114. St. Vincent and the Grenadines
115. Sudan
116. Sweden
117. Switzerland
118. Syria
119. Tajikistan
120. Tanzania
121. Thailand
122. Turkmenistan
123. Uganda
124. Ukraine
125. United Arab Emirates
126. United Kingdom
127. United States of America
128. Uruguay
129. Vanuatu
130. Venezuela
131. Viet Nam
132. Yemen
133. Zambia
134. Zimbabwe